BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. kovo 8 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybės pagalba — Pagalbos schema, pagal kurią galima amortizuoti mokesčių tikslais finansinę prestižo vertę įsigyjant užsienio bendrovės akcijų — Sprendimas, kuriuo pagalbos schema pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ir kuriuo nenurodyta susigrąžinti pagalbą — Aktas, dėl kurio reikia priimti įgyvendinančias priemones — Konkrečios sąsajos nebuvimas — Nepriimtinumas“

Byloje T-221/10

Iberdrola, SA, įsteigta Bilbao (Ispanija), atstovaujama advokatų J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller ir J. Domínguez Pérez,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą R. Lyal ir C. Urraca Caviedes,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2009 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimo 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48) 1 straipsnio 1 dalį,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas L. Truchot (pranešėjas), teisėjai M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso ir H. Kanninen,

posėdžio sekretorius B. Pastor, kanclerio padėjėjas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. spalio 24 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Keliais 2005 ir 2006 m. pateiktais klausimais (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ir P-5509/06) Europos Parlamento nariai klausė Europos Bendrijų Komisijos dėl mechanizmo, numatyto Ispanijos pelno mokesčio įstatymo 12 straipsnio 5 dalyje, įtrauktoje į šį įstatymą 2001 m. gruodžio 27 d. Įstatymu Nr. 24/2001 dėl mokesčių, administracinių ir socialinės tvarkos priemonių priėmimo (*Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social*, BOE, Nr. 313, 2001 m. gruodžio 31 d., p. 50493) ir perkeltoje į 2004 m. kovo 5 d. Karaliaus įstatyminį dekretą 4/2004 dėl Pelno mokesčio įstatymo pertvarkyto teksto patvirtinimo (*Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades*, BOE, Nr. 61, 2004 m. kovo 11 d. p. 10951) (toliau – ginčijama schema), kvalifikavimo kaip valstybės pagalbos. Komisija iš esmės atsakė, kad pagal jos turimą informaciją ginčijama schema nepatenka į normų, susijusių su valstybės pagalba, taikymo sritį.

2 2007 m. sausio 15 d. ir kovo 26 d. laiškais Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijų pateikti informacijos, kad galėtų įvertinti ginčijamos schemos apimtį ir poveikį. 2007 m. vasario 16 d. ir birželio 4 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai prašytą informaciją.

3 2007 m. rugpjūčio 28 d. faksu Komisija gavo privataus ūkio subjekto skundą, kuriame buvo nurodyta, kad ginčijama schema yra su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.

4 2007 m. spalio 10 d. sprendimu (santrauka paskelbta OL C 311, p. 21) Komisija pradėjo formalią tyrimo procedūrą dėl ginčijamos schemos.

5 2007 m. gruodžio 5 d. laišku Komisija gavo Ispanijos Karalystės pastabas dėl sprendimo pradėti formalią procedūrą. Nuo 2008 m. sausio 18 d. iki birželio 16 d. Komisija taip pat gavo 32 suinteresuotųjų trečiųjų šalių, įskaitant ieškovę *Iberdrola, SA*, pastabas. 2008 m. birželio 30 d. ir 2009 m. balandžio 22 d. laiškais Ispanijos Karalystė pateikė komentarus dėl suinteresuotųjų trečiųjų šalių pastabų.

6 2008 m. vasario 18 d., 2009 m. gegužės 12 d. ir birželio 8 d. įvyko techniniai susitikimai su Ispanijos valdžios institucijomis. Taip pat įvyko kiti techniniai susitikimai su kai kuriomis iš 32 suinteresuotųjų trečiųjų šalių.

7 2008 m. liepos 14 d. laišku ir 2009 m. birželio 16 d. elektroniniu laišku Ispanijos Karalystė Komisijai pateikė papildomą informaciją.

8 2009 m. spalio 28 d. Sprendimu 2011/5/EB dėl Ispanijos įgyvendintos finansinės prestižo vertės amortizacijos mokesčių tikslais įsigyjant užsienio bendrovės akcijų Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (OL L 7, 2011, p. 48, toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija nutraukė procedūrą, kiek ji buvo susijusi su Europos Sąjungoje įsigytomis akcijomis.

9 Ginčijamame sprendime ginčijama schema, kuri yra mokesčių lengvata, pagal kurią galima amortizuoti prestižo vertę įsigyjant užsienio bendrovės akcijų, pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji taikoma įsigyjant bendrovės, įsteigtos Sąjungos teritorijoje, akcijų.

10 Vis dėlto ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse, remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu, leista toliau taikyti ginčijamą schemą akcijoms įsigyti prieš 2007 m. gruodžio 21 d. paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* sprendimą pradėti formalią tyrimo procedūrą ir įsigyti akcijų, kurį buvo neatšaukiamai įsipareigota įvykdyti iki 2007 m. gruodžio 21 d., leidus reguliavimo institucijai, kuriai buvo pranešta apie šį sandorį prieš šią dieną.

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2010 m. gegužės 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

12 2010 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiruoju aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtinumo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

13 2010 m. lapkričio 16 d. ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos pareikšto prieštaravimo dėl priimtinumo.

14 2011 m. birželio 8 d. taikydamas Procedūros reglamento 14 straipsnį Bendrasis Teismas, aštuntosios kolegijos siūlymu, nusprendė perduoti bylą išplėstinės sudėties kolegijai.

15 Atsižvelgęs į teisėjo pranešėjo pranešimą, Bendrasis Teismas (aštuntoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį tam, kad galėtų nuspręsti dėl Komisijos pateikto prieštaravimo dėl priimtinumo ir užduoti klausimų šalims. Šalys atsakė per nustatytus terminus.

16 Per 2011 m. spalio 24 d. posėdį buvo išklausytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalį,

— atmesti Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl priimtinumo,

— nurodyti tęsti procedūrą ir nustatyti Komisijai terminą, kurio negalima pratęsti, atsižvelgiant į nepagrįstai užsitęsusią procedūrą, pateikti atsiliepimą į ieškinį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

18 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį nepriimtinu,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

19 Ieškovės pastabose dėl prieštaravimo dėl priimtinumo taip pat pateiktas prašymas dėl proceso organizavimo priemonės, kuria siekiama, kad Bendrasis Teismas paprašytų Komisijos, pirma, perduoti jam prašymus dėl informacijos apie mokesčių mokėtojus, pasinaudojusius ginčijama schema, kuriuos ji pateikė Ispanijos Karalystei per tyrimo procedūrą, ir jos gautus atsakymus ir, antra, pasakyti, ar ji galėjo sužinoti tikslų iki 2009 m. spalio mėn. ginčijama schema pasinaudojusių asmenų skaičių ir jų tapatybę.

Dėl teisės

20 Komisija nurodo, kad ieškinys yra nepriimtinas, nes ieškovė neįrodė nei suinteresuotumo pareikšti ieškinį, nei tai, kad ji yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.

21 Reikia pradėti nagrinėti antrą Komisijos pateiktą nepriimtinumo pagrindą.

22 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą: „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pirmoje ir antrojoje pastraipose numatytomis sąlygomis pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojančio pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių“.

23 Kadangi ginčijamas sprendimas buvo priimtas per formalią tyrimo procedūrą ir nebuvo skirtas ieškovei, jo konkretus poveikis turi būti vertinamas remiantis 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendime *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 197, 223) įtvirtintais kriterijais. Taigi, ieškovė turi įrodyti, kad ginčijamas sprendimas ją paveikia dėl tam tikrų ypatingų jo savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria ją iš kitų asmenų ir dėl to išskiria panašiai kaip asmenį, kuriam šis sprendimas skirtas (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-298/00 P, Rink. p. I-4087, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

24 Pirmiausia ieškovė iš esmės remiasi ginčijamos pagalbos gavėjos statusu, kad įrodytų, jog ginčijamas sprendimas, kuriuo ši schema pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, ją konkrečiai paveikė.

25 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką įmonės pareikštas ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo draudžiama sektorinės pagalbos schema, panaikinimo, jeigu ji susijusi su šiuo sprendimu tik dėl priklausymo atitinkamam sektoriui ir dėl to, kad potencialiai galėjo gauti naudos iš tos schemos, iš principo yra nepriimtinas. Toks sprendimas šiai įmonei yra bendrojo pobūdžio priemonė, kuri taikoma objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisines pasekmes bendrai ir abstrakčiai numatytai asmenų kategorijai (žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acegas prieš Komisiją*, T-309/02, Rink. p. II-1809, 47 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

26 Tačiau įmonė ieškovė, kuri susijusi su nagrinėjamu sprendimu ne vien kaip atitinkamo sektoriaus įmonė, potencialiai galinti gauti naudos iš pagalbos schemos, bet ir kaip pagal šią schemą suteiktos individualios pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, faktinė gavėja, yra kitokioje padėtyje. Komisijos sprendimas su ja konkrečiai susijęs ir jos pareikštas ieškinys dėl šio sprendimo yra priimtinas (šiuo klausimu žr. 2000 m. spalio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855, 34 ir 35 punktus ir 2009 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Banco Comercial dos Açores prieš Komisiją*, T-75/03, neskelbiamo Rinkinyje, 44 punktą).

27 Taigi, reikia patikrinti, ar ieškovė turi individualios pagalbos, suteikiamos pagal ginčijamame sprendime nurodytą pagalbos schemą ir kurią Komisija nurodė išieškoti, faktinės gavėjos statusą (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, C-71/09 P, C-73/09 P ir C-76/09 P, Rink. p. I-4727, 53 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

28 Šiuo atžvilgiu ieškovė tvirtina, pirma, kad 2008 m. ir 2009 m. ji dalyvavo Graikijos *Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA* grupėje ir kad ginčijamame sprendime iš pagalbos gavėjų nurodyta susigrąžinti pagalba yra, susijusi su po 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytais sandoriais. Antra, ieškovė teigia, kad ji taip pat yra konkrečiai susijusi, kalbant apie iki 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytus sandorius.

29 Dėl po 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytų sandorių reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia jokios informacijos, kuria būtų galima įrodyti, jog ginčijama schema buvo taikyta jos įsigytoms nurodytos Graikijos grupės akcijoms. Taigi rašytiniuose dokumentuose ji nurodė tik kad buvo ketinama taikyti minėtą schemą ir per posėdį patvirtino, kad jokiose mokesčių deklaracijose ji neprašė taikyti šios schemos.

30 Taigi šiuo pagrindu ieškovės padėtis nėra skirtinga nuo bet kokios įmonės, sudariusios sandorį, kuriam galima taikyti ginčijamą schemą, dėl to ji yra šios pagalbos potenciali, o ne faktinė gavėja (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Acegas prieš Komisiją* 51–54 punktus). Todėl ji negali būti laikoma konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu, kalbant apie po 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytus sandorius.

31 Kalbant apie iki 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytus sandorius, ieškovė įrodė faktinės ginčijamos pagalbos gavėjos statusą. Iš tiesų prie savo pastabų dėl prieštaravimo dėl priimtinumo ji pridėjo dokumentą, kuriame patvirtinama, kad įsigydama akcijų ji taikė ginčijamą schemą: pirma, 2007 m. balandžio 23 d. – Jungtinėje Karalystėje įsteigtoje bendrovėje ir, antra, 2004 m. gruodžio 1 d. ir 2005 m. gruodžio 1 d. – Graikijoje įsteigtoje bendrovėje. Vis dėlto pagal ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir 4 straipsnio 1 dalį jai netaikoma šiame sprendime numatyta sugrąžinimo pareiga.

32 Šiuo atžvilgiu ieškovė tvirtina, kad, pirma, akto, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama, konkretaus poveikio ieškovei pripažinimas negali būti ribojamas atvejais, kuriais šiame akte numatyta susigrąžinti pagalbą. Nagrinėjamu atveju ji yra konkrečiai susijusi dėl to, kad priklauso apibrėžtam pagalbos gavėjų, kurių skaičius ir tapatybė galėjo būti nustatyti ir patikrinti priimant ginčijamą sprendimą, ratui. Dėl šio aspekto ji prašo Bendrojo Teismo priimti 19 punkte minėtos proceso organizavimo priemonės prašymą. Be to, 2008 m. balandžio 16 d. jos atstovų ir Komisijos susitikimu, kuris paminėtas ginčijamo sprendimo 11 konstatuojamojoje dalyje, ir tuo, kad ginčijamos sprendimo 2 konstatuojamojoje dalyje paminėta, jog ieškovė įsigijo bendrovės *Scottish Power* akcijų, patvirtintu ieškovės dalyvavimu formalioje tyrimo procedūroje įrodoma, kad buvo atsižvelgta į jos konkrečią padėtį ir kad dėl to ji yra konkrečiai susijusi.

33 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę, nereiškia, kad tam tikra priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusi su šiais subjektais, nes, kaip ir nagrinėjamu atveju, ginčijama priemonė taikoma atsižvelgiant į aptariamame akte apibrėžtą objektyvią teisinę ar faktinę situaciją (šiuo klausimu žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Antillean Rice Mills prieš Tarybą*, C-451/98, Rink. p. I-8949, 52 punktą ir 2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Confservizi prieš Komisiją*, T-292/02, Rink. p. II-1659, 53 punktą). Todėl nereikia imtis ieškovės prašomos proceso organizavimo priemonės, kuria siekiama išsiaiškinti, ar Komisija galėjo nustatyti ginčijamos pagalbos gavėjus.

34 Be to, teismų praktikoje pripažįstama, kad ieškovė gali būti konkrečiai susijusi dėl to, jog aktyviai dalyvavo procedūroje, kurios pabaigoje priimtas ginčijamas aktas. Vis dėlto tose bylose buvo nagrinėjamos tam tikros situacijos, kai ieškovė atliko aiškiai apibrėžtą ir glaudžiai su ginčijamo sprendimo objektu susijusį derybininkės vaidmenį, dėl kurio jos atžvilgiu susiklostė išskirtinė faktinė padėtis, palyginti su kitais asmenimis (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *3F prieš Komisiją*, C-319/07 P, Rink. p. I-5963, 85–95 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

35 Tačiau nagrinėjamu atveju ieškovė tik pateikė pastabas, kaip ir 31 kita trečioji suinteresuotoji šalis, ir jos atstovai dalyvavo 2008 m. balandžio 16 d. susitikime su Komisija, kaip ir kitų trečiųjų suinteresuotųjų šalių atstovai. Šios aplinkybės negali įrodyti, kad ji atliko derybininkės vaidmenį, kuriuo remiantis būtų galima pripažinti konkrečią sąsają su ja.

36 Nors ieškovė tvirtina, kad dalyvavimu formalioje tyrimo procedūroje ir to, kad ji įsigijo *Scottish Power* akcijų, paminėjimu įrodoma, kad jos ypatinga padėtis buvo išsamiai aptarinėjama, kuo remiantis galima nustatyti konkrečią sąsają su ja pagal 2001 m. lapkričio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie prieš Komisiją* (T-9/98, Rink. p. II-3367), ji nepateikė informacijos, kuria remiantis būtų galima manyti, kad jos padėtis yra panaši į ieškovės byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, padėtį.

37 Iš tiesų minėto Sprendimo *Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie prieš Komisiją* 80–82 punktuose nurodyta, kad priimti Vokietijos mokesčių įstatymo nuostatą, kuri nagrinėtu Komisijos sprendimu buvo pripažinta nesuderinama, paskatino, be kita ko, ieškovės padėties ypatybės. Ši ypatinga padėtis buvo minima ne tik Vokietijos vyriausybės ir ieškovės patronuojančios bendrovės rašytinėse pastabose, bet ir buvo šios vyriausybės bei Komisijos išsamių diskusijų objektas. Be to, Vokietijos vyriausybė pasiūlė Komisijai taikyti ginčijamą nuostatą tik ieškovei ir atskirai pranešti apie kiekvieną galimą šios nuostatos taikymo atvejį. Sprendime Komisija išnagrinėjo šį pasiūlymą ir pateikė motyvus, dėl kurių ji negali jam pritarti.

38 Tačiau nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė jokios informacijos, kuria remiantis būtų galima nustatyti, kad susiklostė ypatinga padėtis, kuri buvo Ispanijos vyriausybės ir Komisijos išsamių diskusijų objektas. Be to, neabejotina, kad ginčijama schema nebuvo priimta siekiant atsižvelgti į jos tariamai ypatingą padėtį. Tai, kad ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamojoje dalyje paminėta, jog ieškovė įsigijo *Scottish Power*, nereiškia, kad buvo atsižvelgta į jos ypatingą padėtį, nes tai tik pavyzdys.

39 Antra, ieškovė tvirtinta, kad pareigos susigrąžinti pagalbą remiantis teisėtų lūkesčių apsaugos principu netaikymas iki 2007 m. gruodžio 21 d. sudarytiems sandoriams, pirma, nėra galutinis dėl *Deutsche Telekom* byloje T-207/10 pareikšto ieškinio dėl šios ginčijamo sprendimo dalies ir, antra, yra neprivalomas nacionaliniams teismams, kuriuose nagrinėjami jos konkurentų pareikšti ieškiniai.

40 Kaip teisingai pažymi Komisija, šiais argumentais ieškovė painioja priimtinumo sąlygą, susijusią su konkrečiu poveikiu, ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį sąlygą. Iš tiesų jei suinteresuotumas pareikšti ieškinį gali būti nustatytas remiantis, be kita ko, nacionaliniame teisme jau pateikus ieškinį Sąjungos teisme pareikštais ieškiniais (2008 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TV 2/Danmark ir kt. prieš Komisiją*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink. p. II-2935, 78–82 punktai), konkretus poveikis fiziniam ar juridiniam asmeniui vertinamas tą dieną, kai pareiškiamas ieškinys, ir priklauso tik nuo ginčijamo sprendimo. Taigi asmuo, konkrečiai susijęs su sprendimu, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka, ir nurodoma ją susigrąžinti, toks ir lieka, nors vėliau paaiškėja, kad jo nebus prašoma grąžinti pagalbą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Comitato „Venezia vuole vivere“ ir kt. prieš Komisiją*, Rink. p. I-4727, 56 punktą ir generalinės advokatės V. Trstenjak išvados byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, 81 ir 82 punktus).

41 Be to, reikia priminti, jog tam, kad ieškovė būtų konkrečiai susijusi su ginčijamu aktu, ji turi įrodyti priklausanti uždaram ratui, t. y. grupei, kuri negali būti išplėsta priėmus ginčijamą aktą (šiuo klausimu žr. 1990 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 11 punktą ir 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija ir Forum 187 prieš Komisiją*, C-182/03 ir C-217/03, Rink. p. I-5479, 63 punktą).

42 Darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju dėl to, kad Bendrasis Teismas galėtų panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir vėliau ginčijama pagalba būtų susigrąžinta iš ieškovės ir dėl nacionaliniame teisme pradėtų bylų, kurios yra visiškai hipotetinės, nes atsakyme į Bendrojo Teismo rašytinius klausimus bei per posėdį ieškovė pripažino, jog nacionaliniame teisme nėra pareikštas joks ieškinys, negalima laikyti, kad ieškovė yra konkrečiai susijusi.

43 Be to, tiek, kiek ieškovė remiasi ieškiniu byloje T-207/10 ir teigia, kad neleidžiant jai ginčyti ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies dalies, kuri jai yra nenaudinga, ir pripažįstant ieškinio dėl ginčijamos sprendimo rezoliucinės dalies dalies, kuri jai yra naudinga, priimtinumą, užkertamas kelias į veiksmingą teisminę gynybą, reikia priminti, kad Sąjunga yra teisinė sąjunga, kurioje užtikrinama jos institucijų teisės aktų atitikties Sutarčiai ir bendriesiems teisės principams, kuriems priklauso ir pagrindinės teisės, priežiūra. Todėl privatiems asmenims turi būti suteikta galimybė naudotis veiksminga Sąjungos teisinės sistemos jiems numatytų teisių teismine gynyba. Tačiau nagrinėjamu atveju iš ieškovės visiškai nėra atimta veiksminga teisminė apsauga. Net jei šis ieškinys būtų pripažintas nepriimtinu, niekas netrukdo jai nacionaliniame teisme nagrinėjant ginčus, kuriuos ji mini ir kuriuose būtų pateikti pagrindai, kuriais keliamas klausimas dėl pagal ginčijamą sprendimą pareigos sugrąžinti pagalbą jai netaikymo, pasiūlyti nacionaliniam teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį, siekiant iškelti klausimą dėl ginčijamo sprendimo galiojimo, kiek jame konstatuojamas ginčijamos schemos nesuderinamumas (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Freistaat Sachsen ir kt. prieš Komisiją*, T-443/08 ir T-455/08, Rink. p. II-1311, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

44 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė nėra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu.

45 Ieškovė papildomai tvirtina, kad ji neprivalo įrodyti, jog yra konkrečiai susijusi su ginčijamu sprendimu pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutinį sakinį. Jos teigimu, ginčijamas sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kuris tiesiogiai su ja susijęs ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

46 Nagrinėjamu atveju ginčijamas sprendimas negali būti laikomas aktu, dėl kurio nereikia priimti įgyvendinančių priemonių. Iš tiesų ginčijamo sprendimo 6 straipsnio 2 dalyje minimos „nacionalinės priemonės, kurių [Ispanija] ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti, <...> tol, kol bus išieškota visa pagal [ginčijamą] schemą suteikta pagalba“. Pačiu šių susigrąžinimo priemonių buvimu pateisinama tai, kad ginčijamas aktas laikomas aktu, dėl kurio reikia priimti įgyvendinamąsias priemones. Iš tiesų asmenys, kuriems skirtos šios priemonės, gali jas ginčyti nacionaline teisme.

47 Taigi, prireikus ieškovė taip pat galėtų ginčyti šias priemones, jei, kaip ji tvirtina (žr. 39 punktą), jai būtų nurodyta grąžinti pagalbą. Be to, kaip per posėdį pažymėjo Komisija, ginčijamo sprendimo vykdymo priemonės nėra apribotos vien šiomis susigrąžinimo priemonėmis, jos taip apima visas priemones, kuriomis siekiama įgyvendinti sprendimą dėl nesuderinamumo ir kurioms priklauso prašymo suteikti nagrinėjamą mokesčių lengvatą atmetimas, kurį ieškovė taip pat galėtų ginčyti nacionaliniame teisme. Todėl turi būti atmestas ieškovės argumentas, kad dėl ginčijamo sprendimo nereikia ir nebūtina priimti įgyvendinamųjų priemonių, kad jis sukeltų pasekmių, nes pagal šį sprendimą ginčijamos pagalbos gavėjai ir Ispanijos Karalystė automatiškai nutraukia ginčijamos schemos taikymą.

48 Darytina išvada, kad dėl ginčijamo sprendimo reikia priimti įgyvendinančias priemones ir dėl to, nesant reikalo pareikšti nuomonės dėl šio sprendimo kaip reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto, papildomas ieškovės argumentas, pagrįstas SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos paskutiniu sakiniu, turi būti atmestas.

49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškinį reikia atmesti kaip nepriimtiną, nesant reikalo nagrinėti Komisijos pirmą ieškinio nepriimtinumo pagrindą, susijusį su ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti savo ir Komisijos išlaidas pagal šios reikalavimus..

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Iberdrola, SA* padengia bylinėjimosi išlaidas.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Paskelbta 2012 m. kovo 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.